

forvaret, og efter dette Lovforslag kunne jo alle Mejerier komme ind under Lurmærket. Men idet man er kommen ind under Lurmærket, er man kommen ind under et Fællesmærke for dansk Smør, men man er sandelig ikke kommen ind under et Fællesmærke for godt Smør. Derfor kan jeg forstaa, at naar man indfører Lurmærket, maa man se at faa en Kvalitetsbetaling for Smørret. Dersom man havde det ved Siden af, vilde enhver Mejerist jo se at komme i første Klasse. Nu, da de ganske naturligt komme ind under Lurmærket, komme de maaske frem med et Produkt, som ikke er godt. Mærket har flyttet Ansvarret fra det enkelte Mejeri over paa alt dansk Smør. Saa snart der altsaa er daarligt Smør paa det engelske Marked, siger man, at det er dansk Smør. Saa blive alle redte over samme Kam. Saa længe de derimod stod hver for sig, maatte hvert Mejeri bøde for det daarlige Produkt, det leverede. Lurmærket er, som sagt, et tvægget Sværd og kan blive til stor Skade for os.

Saa siger man: Det er begrundet i for høj Vandmængde. Det tror jeg ikke paa. Vi have nemlig i længere Tid haft en engelsk Lov, der straffer paa det haardeste, naar Vandet er over de 16 pCt. Tro De da virkelig, at Mejeristerne ville udsætte sig for at faa disse forfærdelige Mulkter for den Fejl? Jeg tror ikke, det er det, der er i Vejen. Da jeg nu er ved at omtale dette, vil jeg sige, at jeg skulde i Grunden ikke have noget imod, at man i Loven satte ikke 16, men $15\frac{1}{2}$ pCt. Saa tror jeg, det vilde være saa meget sikrere for Mejeristerne. Mejeribestyrelserne ville naturligvis helst have, at Mejeristerne skulle gaa lige op imod de 16 pCt., for desto højere Pris faa de hjem. Men derved kommer Mejeristen maaske mange Gange til at anstrenge sig haardere, end han burde, for at faa Procenten noget op, og derved løber han den Risiko at falde for en engelsk Dom.

Der er et andet Forhold, som jeg tror, der ligger meget mere i, nemlig Paastanden om, at Produktet hengemmes af Grossererne i længere Tid. Det har lydt herfra, at det kun er fremmed Smør, man hengemmer om Sommeren, men det er ogsaa dansk Smør. Og hvorfor skulde man ikke det, hvis man kan se sin Fordel derved? Men her ere vi vist inde paa et vanskeligt Omraade, og hvis det skulde være saadan, at vi skulde have et Nummer for hvert Mejeri paa selve Markedet, kunde det maaske nok blive en Gene for Han-

delsstanden. Jeg henstiller til den højtærede Landbrugsminister at tage under Overvejelse, om der ikke kunde gøres noget i Retning af, at man ikke behøver at have Smørret staaende saa længe, at det, naar det endelig kastes ind paa det engelske Marked, skader det danske Smør som Helhed.

Saa kaster man Skylden paa den Omstændighed, at Landbrugerne bruge daarlige Foderstoffer. Jeg tror, jeg tør sige paa Landbrugernes Vegne, at det ikke er rigtigt. Det eneste, der kan bebrejdes Landboerne, er, at de om Efteraaret give deres Køer nogle Roebblade, men ellers ere de sig bevidste, hvad de skulle have til deres Køer, og ville have de bedste Produkter. Men selv om de skulde faa daarlige eller mindre gode Foderstoffer, maa man huske paa, at efter at Opvarmning til 80 Grader nu benyttes overalt i Mejerierne, renser dette saa meget, at medens man før hørte Mejeristerne raabe Ak og Ve om Efteraaret, naar man gav Køerne Roebblade, hører man dem aldrig nu gøre det. Nu tage de imod det, som det er, og sige, at det skader ikke Produktet efter den Behandling, det nu faar.

Der er imidlertid noget, vi maa komme til, hvorved vi kunde erstatte alle mulige andre Foranstaltninger, og det er at indføre en Klassificering af vort Smør saaledes, at det, naar det kom til England, præsenterede sig som det, det var, dansk Smør 1ste Klasse, 2den Klasse, 3die Klasse. Saa fik jeg, hvis jeg var Mejerist af 3die Klasse, kun 3die Klasses Fortjeneste hjem. Det vilde gøre saa meget, at Bestyrelsen vilde sige til mig: „Hør du, du kommer til at oppe dig lidt, du maa søge at komme op i 1ste eller 2den Klasse som de andre“ —, hvis det da er Mejeristen, der har Skylden. Hvis Skylden ligger hos Leverandørerne, vil man sige til disse: „I faa kun 3die Klasses Fortjeneste, hvorfor? Fordi I fodre forkert, behandle jeres Mælk forkert o. s. v., det maa vi have rettet“. Her er der en Drivfjeder, og jeg tror ikke, meget andet nytter.

Med Hensyn til selve Lovforslaget skal jeg fatte mig meget kort. Jeg er glad ved, at den højtærede Minister har foretaget de Forandringer til det bedre, som han har foretaget. Særlig er jeg glad ved, at han vil have Indstilling fra Mejeriorganisationerne om de to forskellige Punkter, Renlighed og Forholdet til Forsøgs-laboratoriet, altsaa at det skal være en Indstilling og ikke et Samraad. Kun vil jeg paa dette Punkt gøre den Henstilling,